

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna“).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerzy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie . 2 K 50 h. | z dwukrotną 3 K — h.
kwartalnie . 7 „ 50 „ | wysyłką . . . 9 „ — „
rocznie . . 30 „ — „ | pocztową . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie . . . . . 4 K — h
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petirowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petirowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petirowy 60 hal. — **Drobne ogłoszenia** po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.

Nr. 491.

Lwów, wtorek 23. stycznia 1912.

Rok II.

Wybory ściślejsze w Niemczech.

Francuska Izba deputowanych o konfiskacie „Cartage“.

Kampania przeciw hr. Aehrenthalowi.

Zwrot na korzyść ministra spraw zagranicznych.

Wiedeń. (Tel. wł.). Wprowadzie kampania przeciwko hr. Aehrenthalowi, prowadzona przez pewne sfery polityczne, trwa w dalszym ciągu, jednakże wczoraj nastąpił w akcji tej zasadniczy zwrot. I tak gazeta „Reichspost“, która dotychczas stale broniła stanowiska zajmowanego przez tz. partję wojenną, a gwałtownie atakowała obecny kurs polityki zagranicznej monarchii, zamieszcza następującą charakterystyczną wiadomość: „Jak dzisiejsze depesze z Rzymu donoszą, królowa włoska, Helena, przyjęła zaproszenie niemieckiego następcy tronu odnośnie do objęcia przez nią funkcji matki chrzestnej przy chrzcie jego syna.

Ojcem chrzestnym będzie, jak wiadomo — austriacki następca tronu Franciszek Ferdynand. To spotkanie się tak znakomitych zastępców domów panujących państw trójprzymierza przy akcie chrztu w Berlinie, ma z pewnością o wiele głębsze znaczenie, niż danie jedynie wyrazu „zwykłej kurtoazji“.

Fakt ten — stwierdzić należy — jest przede wszystkim dowodem, że fałszywą jest interpretacja tych, którzy w ostatnich dniach tak skwapliwie chcą wzbudzić w publiczności wiarę, w istnienie w Austrii „partji wojennej“, zostającej pod patronatem wysoko postawionych osobistości, a która rzekomo swoją politykę opiera na nieprzyjaźni do Włoch“.

Rewelacje te „Reichspost“ bardzo żywo omawiają w wiedeńskich kołach politycznych, przyczem na ogół ponownie podkreślają, że jedynym i wyłącznym powodem ewentualnego ustąpienia hr. Aehrenthala może być względ na zły stan zdrowia ministra. Zresztą hr. Aehrenthal czuje się dziś o wiele zdrowszym; z powodu widocznego polepszenia się stanu zdrowia należy też mieć pełną nadzieję, że minister spraw zagranicznych przezwyciężył już chorobę.

Węgry a hr. Aehrenthal. — Opinia sfer miarodajnych.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Budapesztu donoszą tutaj, że w ostatnich czasach bawili we Wiedniu trzej ministrowie węgierscy, którzy byli na posłuchaniu u cesarza i informowali miarodajne czynniki o stanowisku rządu węgierskiego wobec kierunku polityki zagranicznej, reprezentowanego przez hr. Aehrenthala.

Z kół stojących blisko ministerstwa spraw zagranicznych donoszą, że pozycja Aehrenthala jest zupełnie pewną, a wszelkie pogłoski o zmianie na stanowisku ministra spraw zagranicznych są nieprawdziwe. Także stan zdrowia hr. Aehrenthala poprawia się widocznie, a zarządzenia przedsięwzięte na najbliższą sesję delegacyi wskazują, że delegacje będą obradowały jeszcze w okresie jego rządów.

Wilhelm II. a hr. Aehrenthal.

Wiedeń. (TBK.) Niektóre dzienniki wieczorne ogłaszają następujące oświadczenie: Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że zupełnie zmyślone są doniesienia niektórych pism, jakoby cesarz niemiecki podczas pobytu swego u ks. Fürstenberga w Donaueschingen użalał się na politykę, prowadzoną przez hr. Aehrenthala.

Obiad polityczny.

Wiedeń. (Tel. wł.). Minister Zaleski wydał wczoraj w „Jockeyklubie“ obiad dla członków konsorcjum, które bierze udział w pożyczce państwowej. W toaście dziękował ministrowi zastępcy banków za ich gotowość na usługi państwu — i podkreślił, że wszelkie pogłoski, dotyczące się polityki zagranicznej, są bezpodstawne i nie dają żadnej podstawy do jakiegokolwiek zaniepokojenia. P. Zaleski podniósł, że nie należy obawiać się żadnych wypadków, któreby mogły oddziaływać na finanse państwa.

Minister Hazai u cesarza.

Budapeszt. (TBK.) „Węg. biuro koresp.“ donosi: Cesarz przyjął wczoraj na jednogodzinnem posłuchaniu ministra honwedów Hazai, który referował o sprawach swego działu.

Obstrukcja w grackiej Radzie miejskiej.

Grac. (TBK.). Wczoraj popołudniu radni socjalistyczni przyszli na posiedzenie Rady z instrumentami obstrukcyjnymi. Burmistrz Graf, zagaivszy posiedzenie, złożył przyjętą przez większość okłaskami enuncyację, że z postępowania radnych socjalistycznych wysnuwa wniosek, iż nie dopuszczają do spokojnych obrad nad budżetem, poczem zamknął posiedzenie oświadczając, iż o terminie następnego zawiadomi radnych pisemnie.

Sarajewo o zmniejszeniu liczby świąt.

Sarajewo. (Tel. wł.) Przy obwieszczeniu redukcji świąt w katedralnym kościele katolickim przyszło do hałaśliwych demonstracyi.

Z Węgier.

Hr. Apponyi o polityce zagranicznej Austro-Węgier.

Budapeszt. (TBK.). P. hr. Apponyi omawiając na wczorajszym posiedzeniu ogólną sytuację polityczną, podniósł, że w Austrii od niedawna widoczne są usiłowania usunięcia tej podstawy polityki zagranicznej, która jest rękojmnią pokoju. Omawiają tam stosunek nasz do Włoch w sposób, który może zachwiać naszym stosunkiem przyjaznym do tego państwa; jest to nadzwyczajną lekkomyślnością, która może zmienić nasz stosunek do Włoch i spowodować konflikt. Wobec tego mowca uważa za konieczne oświadczenie, że Węgry i Austria, specjalnie zaś Węgry, popchnięteby zostały na złą drogę, gdyby te dążenia dały jaki rezultat, bo to podkopałoby porządek europejski, dający rękojmnię stanowiska mocarstwowej naszej monarchii, bez możliwości ukształtowania w odmiennej formie tego porządku europejskiego. Dlatego mowca uważa za konieczne podnieść, że silne trwanie przy trójprzymierzu jest nieodzownym warunkiem egzystencji monarchii, która odgrywa rolę pośrednika pokojowego w polityce europejskiej. Mowca, jakkolwiek należy do opozycji, popierać będzie rząd, jeśli tym usiłowaniami przeciwstawi silny opór. Następnie hr. Apponyi omawiał politykę wewnętrzną.

Sprawy zagraniczne.

Wybory ściślejsze w Niemczech.

Berlin. (TBK.) Wczoraj odbyło się 80 wyborów ściślejszych do parlamentu niemieckiego. Wybrano: 27 socjalnych demokratów, 18 z postępowej partji ludowej, 13 narodowych liberałów, 5 konserwatystów, 3 ze Zjednoczenia gosp., 3 z centrum, 3 Welfów, 2 Polaków, 1 z partji państwowej, 1 z niemieckiej partji reformy, 2 chłopów bawarskich, 1 liberała bawarskiego, 1 Lotaryńczyka.

Berlin. (TBK.) W okręgu bytomskim wybrany posłem Bombek (28.137 głosów, centrowiec Bitta 21.040 gł.), w okręgu katowickim Sosiński (18.059 gł., socjalista Finisz kiewicz 12.782 gł.).

Wojna włosko-turecka.

Sprawa „Cartage“ w francuskiej Izbie deputowanych.

Paryż. (TBK.) Agencja Hawasa donosi, że rząd włoski zaproponował rządowi francuskiemu, aby wszystkie kwestye, dotyczące sprawy okrętów „Cartage“ i „Manouba“, oddano do rozpatrzenia trybunałowi rozjemczemu w Hadze.

Wybuch oburzenia przeciw Włochom.

Paryż. (TBK.) Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów parlamentu francuskiego dep. Laroche wniósł interpelację w sprawie przytrzymania przez Włochów statku „Cartage“ i oświadczył, iż podobne zajścia są niedopuszczalne. Należy postarać się, aby Turcy, zatrzymani na okręcie francuskim, nie byli więzieni, a okręty francuskie nie były wleczone do Cagliari. Należy zaprotestować przeciw podobnym zajściom i domagać się zadośćuczynienia.

Dep. admirał Bienaimé oświadczył, że postępowanie Włochów jest zamachem na godność flagi francuskiej. Musimy żądać zadośćuczynienia, a w razie konieczności będziemy musieli posunąć się do ostateczności (oklaski).

Następnie zabrał głos minister spraw zagranicznych i prezydent gabinetu Poincaré, który oświadczył, że rozpoczęto rokowania, aby sprawę tę rozwikłać w jak najkrótszym czasie. Co do statku „Cartage“ reprezentant Francji w Rzymie otrzymał polecenie telegraficzne, aby zażądał wyjaśnień, oraz wszelkich rękopisów co do pokrycia szkód, które wyniknęły z zatrzymania tego statku. Oświadczenie ojca Duvala (na statku „Cartage“ skonfiskowano latawiec Duvala młodszego. *Przyp. Red.*), że syn jego nie zamierzał wejść w służbę państwa obcego, spowodowało, iż władze włoskie skłonne są do zniesienia konfiskaty statku „Cartage“. Mowca sądzi, że władze włoskie popełniły błąd ze szkodą praw i interesów Francji.

Mowca wskazuje dalej, że kilkakrotnie, a ostatnim razem dnia 17 b. m. rząd francuski zapewnił rząd włoski o neutralności Francji, zdaje się jednak, że zanim ambasador włoski zdołał oświadczenie to przesłać swemu rządowi, parowiec pocztowy „Manouba“ został skonfiskowany. Minister wysłał natychmiast do Rzymu i Cagliari telegraficznie polecenie, by pasażerów tureckich, znajdujących się na pokładzie tego statku, nie wydawano Włochom, ale telegramu szyfrowanego, wysłanego do Cagliari, nie zdołano odcyfrować i zwrócono celem powtórzenia go. Z drugiej strony władze włoskie zapewniły reprezentanta Francji w Rzymie, że pasażerowie ci są oficerami, którzy mogą być pojmani jako jeńcy wojenni. Francja jednak zarówno na podstawie prawa międzynarodowego, jak i obywatelskiego, nie mogła tych podróżnych wydać. (Oklaski).

Rząd włoski oświadczył, że nie może wyłącznie na rzecz Francji zrzec się prawa przesiłki okrętów, zapewnił jednak, że gotów jest kwestye, jakie wylonily się z powodu tych zajść, poddać dochodzeniom, oraz że marynarka włoska przestrzega wszelkich należytych względów wobec narodu zaprzyjaźnionego. Mowca nie wątpi wobec tego, że po wydaniu podróży tureckich w ręce Francji, rozwiązanie sprawy samo przez się wyniknie w ciągu przyjaznej wymiany zdań między obu rządami. Gdyby jednak pozostać miały pewne punkty nierozwiązane, to możliwe będzie na podstawie konwencji, zawartych z Włochami w r. 1903, 1904 i 1908 je uregulować w sposób przyjazny. Oba te wypadki nie mogą zamącić stosunków przyjaznych między Włochami a Francją. Chmura, która tylko przechodzi, nie zaciemnia horyzontu.

Na tem dyskusej nad interpelacją dep. Laroche zakończono i Izba przystąpiła do obrad nad sprawą zmiany systemu wyborczego.

Dementi sensacyjnej pogłoski.

Paryż. (Tel. wł.) Twierdzą tutaj, że doniesienie „Daily Chronicle“ o rzekomych przegro-

waniach do manifestacji floty francuskiej na wybrzeżach włoskich, jest przedwczesne.

Jeszcze jedno bombardowanie.

Konstantynopol. (TBK.) Włosi bombardowali miejscowość Kaniunas na wybrzeżu syryjskim.

Nowy minister spraw wewnętrznych.

Konstantynopol. (TBK.) Młodoturek Adil został zamianowany ministrem spraw wewnętrznych.

Rewolucya w Chinach.

Sytuacja w Pekinie.

Londyn. (TBK.) Według doniesień „Timesa“ z Pekinu, sytuacja tam w ostatnich chwilach znacznie się zmieniła. Sunjatsen cofa swoje zobowiązania, na jakie się był zgodził, gdyż jest przekonany, że Juanszikaj dąży do władzy dyktatora. Trudności, z jakimi walczy Juanszikaj, pomnaża stanowisko Mandzurów wobec niego. Były minister wojny Tilang, który przed trzema laty spowodował upadek Juanszikaja, powrócił do Pekinu.

Siedziba nowego rządu.

Pekin. (TBK.) Juanszikaj wobec oporu rewolucjonistów przeciw rządowi prowizorycznemu w Pekinie, jest zdania, że najlepszą drogą byłoby po abdykacji, którą uważa za nieuniknioną, utworzenie na razie w Tientsinie siedziby rządu.

Sir Grey o sprawie perskiej.

Londyn. (TBK.) Sir Grey wygłosił w sobotę w Northumberland mowę, w której na zapytanie, jakie Anglia zamysła poczynić kroki, aby zapobiedz aneksji Persji przez Rosyę, odpowiedział, że sprawa perska może być omówiona jedynie w długiej mowie. Na razie pragnie podkreślić: 1) że Persya nie będzie anektowana; 2) gdyby uważano za obowiązek Anglii gwarancję nietykalności całego obszaru takiego kraju jak Persya, to na Anglię spadłyby większe ciężary, niżby znieść mogła i musiałaby ponosić większe wydatki państwowe, niż obecnie.

Z dni anarchii w Persyi.

Teheran. (TBK.) Mimo rozdrażnienia Ormian i interwencji arcybiskupa ormiańskiego, powieszono możnego Ormianina Andrassiana.

Różne.

Straszna tragedia rodzinna.

Budapeszt. (TBK.) Żonę robotnika fabryki wagonów Katona i dwie jej córki, 6-cio i 7-mioletnią, znaleziono w mieszkaniu nieżywe, powieszzone. W liście pozostawionym Katonowa pisze, że wybrała śmierć dla siebie i dla córek dlatego, aby mężowi, który ma tak szczupłą płacę, umożliwić byt.

Wielka katastrofa kolejowa.

Cetralia (stan Illinois półn. Ameryki). (TBK.) Pociąg pośpieszny „Illinois Central-Railway“ najeżdżał na pociąg osobowy, który zatrzymał się celem nabrania wody. Nastąpiło straszne zderzenie. Między innymi ponieśli śmierć: prezydent „Illinois Central-Railway“ Harahan, drugi wiceprezydent Melcher, główny prokurator Pierce i syn b. sekretarza wojny Brit; 20 osób odniosło rany.

Z „ciemnych stron“ sportu.

Graslitz. (Tel. wł.) W Gruenberg odbywały się zapasy atletów, w czasie których zwyciężył atleta Karol Riedel przeciwnika swego Ottona Richtera w sposób zupełnie prawidłowy. Richter zaprotestował przeciw sposobowi walki Riedla,

jednakże sędziowie nie uznali tego protestu. W następstwie tego rozwścieklony porażką atleta zaczął się na sędziów i rzuciwszy się na jednego z nich, przebił go nożem.

Katastrofa na morzu.

Rio de Janeiro. (TBK.) W skutek rozbicia się łodzi zginęło 4 ludzi należących do personelu niemieckiego Lloyd'a, między nimi jeden oficer i jeden lekarz.

Depesze „Economisty“.

Z giełdy.

Wiedeń. (Tel. wł.) Bardziej optymistyczna ocena sytuacji politycznej spowodowała na wczorajszej giełdzie korzystniejszy nastrój. Ogólny jednak ruch był mimo to bardzo spokojny. W kulisach cieszyły się popytem kredyty, „Skoda“ i austriacka renta koronowa. Banki reportowały po 5⁷/₈%.

Międzynarodowy kongres naftowy.

Wiedeń. (TBK.) Na wczorajszym posiedzeniu międzynarodowego kongresu naftowego przyjęto wnioski, przedłożone przez poszczególne sekcye. Minister handlu Rössler w przemówieniu końcowym wyraził zadowolenie z rezultatów obrad kongresu i oświadczył, że prace kongresu, które wyjaśniły wiele ogólnych i technicznych kwestyi, dadzą rządowi należyty materiał do akcji prawodawczej, jaką przedsięwziąć zamierza. W końcu wyraził nadzieję, że uczestnicy kongresu zwiedzając obszary naftowe na terenie galicyjskim, będą mogli przekonać się, jaką pieczę rząd austriacki otacza przemysł naftowy. Niech będą przekonani, że rząd taką samą pieczę, jak przemysł naftowy, otacza także inne gałęzie przemysłu.

Walka z zalewem Tustanowic przez wodę.

Wiedeń. (TBK.) Minister robót publicznych powołał komisję, która ma wydać opinię i przeprowadzić zarządzenia, jakie będą wydane w sprawie zabezpieczenia obszarów naftowych w Tustanowicach przed zalewem wody. Przewodniczącym tej komisji jest kierownik urzędu górniczego w Drohobyczu, st. komisarz górniczy Juliusz Mokry, a w skład komisji wchodzi dyrektorowie: Franciszek Brugger, Jan Mészáros, Ludwik Mikucki i inżynier, właściciel dóbr Zygmunt Russocki.

Wielkie zamówienia Chin w zakładach „Skoda“.

Wiedeń. (Tel. wł.) Zakłady „Skoda“ otrzymały zamówienie na dostawę armat do Chin na sumę miliona koron. W związku z tem pozostaje nawiązanie rokowań w sprawie pożyczki chińskiej w kwocie 6 milj. koron, która ma być zrealizowaną w Austrii. W pożyczce tej biorą udział: Zakład kredytowy, Towarzystwo eskontowe i zakłady „Skoda“.

Wielki lokaut w Czechach.

Praga. (TBK.) „Krajowy Związek fabryk maszyn“ uchwalił wczoraj lokaut robotników z dniem dzisiejszym. Uchwała ta dotyczy 9000 robotników w Pradze. Fabryki, które później oświadczyły swą solidarność ze „Związkiem krajowym“, wydały swoich robotników dopiero przy końcu tygodnia, ponieważ obrachowanie plac nie da się przeprowadzić w ciągu doby. Także kilka fabryk z prowincji zgłosiło przystąpienie swe do „Związku krajowego“.

Wykupno linii telegraficznych przez rząd amerykański.

Waszyngton. (TBK.) Izbie reprezentantów przedłożony będzie bil, przewidujący wykupno przez rząd linii telegraficznych.

Sejm.

Rokowania ugodowe.

Wczorajsza, trzecia z rzędu, konferencja porozumiewawcza polsko-ruska trwała do godziny 2 popołudniu. Jak już donieśliśmy w „Gazecie Wiecz.”, wczorajsze narady dotyczyły sposobu zabezpieczenia mandatów.

Ze strony ruskiej stawiano żądanie okręgów jednomandatowych, wykrawianych ewentualnie z katastrof fakultatywnym, t. j. z możliwością przenoszenia się mniejszości narodowych do okręgów sąsiednich. Ze strony polskiej proponowany jest system proporcjonalny z trójmandatowymi, względnie dwumandatowymi okręgami, przy zmianie procedury głosowania w tym celu, ażeby uniknąć trudności związanych z potrójnym głosowaniem, jak to się dzieje przy wyborach parlamentarnych w okręgach dwumandatowych.

Dyskusja na ten temat była bardzo ożywiona. Obie ze stron zgodne są w tym kierunku, że nie chcą dopuścić do zatraty nawet najmniejszych mniejszości narodowych, idzie więc tylko o znalezienie sposobu ich zabezpieczenia, co przy obopólności interesu da się według wszelkiego prawdopodobieństwa załatwić.

Dyskusji wczoraj nie ukończono, dalszy jej ciąg dziś o godz. 10 rano. Rokowania toczą się będą obecnie codziennie rano i popołudniu, o ile nie będą kolidowały z posiedzeniami ważniejszych komisji.

*

Na dotychczasowych konferencjach przedyskutowano już procent mandatów ruskich (Rusini żądają 33 proc., Polacy dają 25 proc.), reprezentację ruską w Wydziale krajowym (ilość członków Wydz. kr. i wicemarszałek ruski urzędujący), kurje narodowościowe w Sejmie, wczoraj zaś sposób zabezpieczenia mandatów. Ten ostatni punkt stanowi punkt ciężkości konferencji, Rusinom bowiem nie tyle idzie o ilość mandatów ile o ich zabezpieczenie.

Rokowania toczą się w ten sposób, że każdy ze spornych punktów podlega gruntownej i dokładnej dyskusji i oświetleniu obu stron, decyzya jednak na razie nie zapada. Dopiero po wyczerpaniu całego „programu spornego” zaczną

się targi o całokształt. Dotychczas nie pojawiły się w rokowaniach różnice tak wielkie, by można prorokować ich rozbięcie się — przeciwnie nastrój konferencji jest stale pojednawczy. Według wszelkiego prawdopodobieństwa rokowania zakończą się w połowie tygodnia, po czem sprawa wróci do komisji dla reformy wyborczej. Wprawdzie niema dotąd zgody co do procentowego rozdziału mandatów, jak jednak głosi fama kuluarowa — 33 proc. mandatów nie będzie dla Rusinów *conditio sine qua non*.

Z Komisji i Klubów.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej przyjęto z referatu p. Kędzióra pozycję o budowach wodnych i melioracjach oraz o kłeskach elementarnych, z referatu p. Leona „Pomniki historyczne”. Przydzielono p. Baderiemu (jun.) z rubryki „Oświata i szkoły” pozycję: „Wydatki na publiczne szkoły ludowe”; p. Loewesteinowi ze „Spraw zdrowotnych” krajowy powszechny szpital we Lwowie, p. Starzyńskiemu z rubryki „Rolnictwo” krajowe zakłady naukowe rolnicze. Dziś o 10 rano dalszy ciąg posiedzenia komisji.

Dziś odbędzie się o godz. 5 popoł. posiedzenie komisji parlamentarnej prawicy, a o godz. 6 wiecz. zbierze się klub prawicy sejmowej.

Komisja szkolna odbędzie posiedzenie we czwartek 25 bm. o godz. 5 popoł.

P. Głabiński o reformie wyborczej.

Wczoraj wieczorem odbyło się w sali „Gwiazdy” zgromadzenie wyborców i członków tow. „Organizacji IV okr.”, na którym dr. Głabiński wygłosił referat na temat reformy wyborczej do Sejmu.

Dr. Głabiński po wstępie ogólniejszym, w którym określił znaczenie reformy dla naszego społeczeństwa, przeszedł do omówienia obecnej sytuacji politycznej w Sejmie i kraju. Przewszystkiem określił dr. G. dokładnie podstawy kompromisu stronnictw polskich z listopada 1910 z drugiej zaś strony żądania Rusinów w najogólniejszych zarysach. Najważniejszą kwestyą, zdaniem referenta, jest w całej kwestyi spornej sposób zabezpieczenia mandatów (sposób zabezpieczenia naszych mniejszości narodowych na wschodzie).

Idzie o wynalezienie takiego sposobu, któryby nam dawał możliwość obrony mniejszości narodowych od zagłady w ruskich okręgach; według projektu kompromisowego stronnictw polskich będzie to system proporcjonalny z okręgami trójmandatowymi. Z 44 okręgów wschodniej Galicji tylko dwa jest z polską większością (p. brzozowski, jarosławski), reszta jest z przeważającą ludnością ruską. 28 okręgów wyborczych w Galicji zachodniej jest polskich.

Według ostatniego spisu ludności polskim nadto są powiaty: Przemyśl, Stanisławów, Lwów, Tarnopol, Skafat i Trembowla w Galicji wschodniej. Rusini pragną otrzymać dwa mandaty z kurii miejskiej, a w grę wchodzi tu okręgi kombinowane z miast: Tarnopol - Brzeżany - Złoczów i Kołomyja-Stanisławów-Stryj-Drohobycz.

Rusini mają w obecnym Sejmie 21 posłów, więc projekt polski ofiarujący im 25 proc. z 192, względnie 194 członków Sejmu jest równoznaczny z poprawą ich stanu posiadania o 100 proc. Obstruowanie więc przeciw temu o tyle niema celu, że Rusini odrazu złobywają drugi raz tyle mandatów, gdy obstrukcja zawiesza wogóle możliwość reformy.

Dr. Głabiński mówił następnie o uwzględnieniu praw kobiet, warstw pracujących, o dalszych losach projektu reformy itd. Obszerniejsze streszczenie referatu oraz dyskusje zamieścimy w następnym numerze.

Z ostatniej poczty.

— Z dworu. Ponieważ stan zdrowia cesarza jest znowu normalny, rozpoczną się na dworze uroczystości oficjalne. Pierwszą będzie obiad w dniu 27 b. m. z powodu rocznicy urodzin cesarza niemieckiego.

— Zaburzenia robotnicze w Paryżu. Z powodu zasądzenia członków paryskiego stow. robotników budowlanych, odbyło się w Paryżu zgromadzenie protestujące przy udziale 10.000 robotników. Po zgromadzeniu ponowiły się zaburzenia.

— Rosya a sprawa Mongolii. Jak donoszą z Cocykaru, koleje rosyjskie nie chciały

BERNARD SHAW.

CNOTY LEKARZY.

Ciekawy feljton znakomitego satyryka, który poniżej zamieszczamy, jest odpowiedzią autora na ataki krytyków i lekarzy z powodu jednej ze sztuk Shawa granej u nas w roku zeszłym. Ponieważ „Lekarz na rozdrożu” budził i u nas podobne dyskusje, sądzimy, że artykuł Shawa zainteresuje czytelników.

Podczas przedstawień sztuki mojej: „Lekarz na rozdrożu”, w teatrze „Court” w roku 1907, czyniono mi wyrzuty, że przedstawiłem artystę, jako łotra, zaś wszystkich lekarzy, jako „aniołów”. Wszelako nie przekroczyłem granic własnego doświadczenia. Przez blisko czterdzieści lat ostatnich miałem szczęście zaliczania lekarzy do swoich przyjaciół, a wiedzą oni wszyscy, jak dalece wolny jestem od zwykłej wiary w cudowną moc i wiedzę, jaką im przypisują. I jakkolwiek wiem, że wśród lekarzy są łotry, tak samo, jak wśród żołnierzy, prawników i teologów (nie trudno to wykryć gdy się słyszy rozmawiających między sobą fachowo lekarzy), niemniej fakt, że, nie mając grosza w kieszeni, nie miałem potrzeby obywać się bez prywatnej porady i pomocy lekarskiej tak samo, jak później, kiedy mogłem sobie pozwolić na najwyższe honoraria lekarskie — otóż ten fakt uniemożliwia mi dzielenie wrogiego uczucia dla lekarza, jako dla człowieka; wrogiego uczucia, które istnieje jako wynik nieunikniony chwilowego stanu praktyki lekarskiej, istnieje i potęguje się coraz bardziej.

Pomimo to zainteresowanie się chorobami i zбочeniami, jakie niektórych ludzi pcha w ob-

cia medycyny i chirurgii, bywa niekiedy równie chorobliwe, jak zainteresowanie dla nędzy i nalogów, które innych znów zwraca ku filantropii i „ratowaniu od grzechów”. Prawdziwy lekarz przejęty jest wstrętem do choroby i boską niecierpliwością względem każdego roztrwonienia sił żywotnych. Jeśli człowiek zostanie rzucony w objęcia medycyny lub chirurgii, skutkiem bardzo niezwyklej sprawności technicznej, albo dla tego, że poświęca się praktycznej wiedzy medycznej jest tradycją rodzinną, albo dlatego, że, nie mając o niej pojęcia, uważa ją za zawód zyskowny i zaszczytny, w takim razie pobudki, skłaniające go do wyboru kariery lekarza, są oczywście natury szlachetnej. Jakkolwiek praktyka faktyczna przyniosłaby mu później rozczarowanie i znieprawienie, wybór jego nie jest początkowo wyborem człowieka niskiego charakteru.

Należałoby zresztą wziąć pod uwagę, że wszyscy spodziewają się szczególnie dobrego obejścia lekarzy z bliźnimi, gdy oni sami muszą się poddać traktowaniu szczególnie bezwzględnemu. Od rzeźnika i od piekarza nikt nie wymaga, by karmił głodnych, chyba, gdy głodni są wypłacalni; tymczasem lekarz, który pozwala bliźniemu cierpieć i ginąć, nie niosąc mu pomocy, uważany jest za potwora. Nawet gdy nie wzięmiemy w rachubę służby szpitalnej, jako w gruncie rzeczy płatnej, pozostaje jeszcze bardzo dużo roboty niepłatnej, wykonywanej przez większość lekarzy w praktyce prywatnej. A tam, gdzie praca jego jest płatna, lekarz znajduje się w położeniu zupełnie odmiennem od położenia kupca.

Jakkolwiek artykuły „porada i leczenie”, jakie sprzedaje, są dla wszystkich klas jednakowe, roszczenie do zapłaty musi lekarz stopniować, jak podatek dochodowy. Lekarz modny, mający powodzenie, może od czasu do czasu usłuchać uboższych pacjentów i ostatecznie przekazywać ich kolegom, by uniemożliwić sobie przyjmowanie niskich honoraryów. Ale zwykły lekarz praktyczny nigdy nie sporządza swoich rachunków bez uw-

dnienia wysokości, do jakiej może pacjentów oszacować.

Nadto należy wziąć jeszcze pod rozwagę lekceważenie własnego zdrowia i własnych wygod; a wynika to z tego, że lekarz z istoty swego powołania jest człowiekiem, którego wzywamy w wypadkach nagłej potrzeby. Jesteśmy dla lekarza grzeczni i względni, gdy nikt nie jest chory i spotykamy się z nim jako z przyjacielem albo przyjmujemy go jako gościa; ale jeśli dziecko chore jest na zapalenie dróg oddechowych albo matka jego ma 40 stopni gorączki lub dziadek jego złamał nogę, nikt o lekarzu nie myśli inaczej, tylko jako o niosącym pomoc wybawcy. Niech sobie będzie głodny, zmęczony, śpiący i wyczerpany, bo kilka nocy z kolei tortuowało go narzędzie męczeńskie: „dzwonek nocny” — kto o tem pomyśli wobec nagłego zachorowania lub nieszczęśliwego wypadku? Nie myślimy o stanie lekarza, którego wzywamy do chorego, jak nie myślimy o stanie strażaka podczas pożaru.

W innych zawodach za pracę nocną otrzymuje się osobne wynagrodzenie i praca ta otoczona jest osobną opieką. Robotnik nocny śpi przez cały dzień, je śniadanie wieczorem, obiad o północy, wieczerzę rano, zanim udaje się na spoczynek i do pracy dziennej przychodzi wtedy, gdy roboty nocnej wytrzymać nie może. Od lekarza jednak wymagamy, żeby pracował dniem i nocą. Jeśli lekarz ma praktykę między członkami związków robotniczych, a wtedy pacjenci są bardzo liczni, bo leczeni są na warunkach hurtownych, nieszczęśliwy asystent doktora, lub on sam, jeśli nie ma asystenta, nie rozbiiera się często wcale, bo wie, że będzie wzywany, zanim zdąży przespać się godzinę. Oprócz wyczerpania, jakie wymagania podobne za sobą pociągają, trzeba jeszcze wziąć pod uwagę nieustające niebezpieczeństwa zerażenia się.

(Dok. nast.).

